

Sygn. akt: I 1 C 1116/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2017 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko M. Ł.

A. Ł.

o zapłatę

I zasądza solidarnie od pozwanych M. Ł. i A. Ł. na rzecz powoda (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 8.860,14 zł (osiem tysięcy osiemset sześćdziesiąt złotych czternaście groszy) wraz z odsetkami:

- umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP jednak nie więcej niż dwukrotność sumy stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktu procentowego od dnia 19 listopada 2016 r. do dnia zapłaty od kwoty 8.000 zł;

II zasądza solidarnie od pozwanych M. Ł. i A. Ł. na rzecz powoda (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 100,00 zł (sto złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód – (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w dniu 23.11.2016 r. wniósł pozew przeciwko A. i M. Ł. o zasądzenie kwoty 8860, 14 zł wraz z umownymi odsetkami od kwoty 8000 zł od dnia 19 listopada 2016 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż na podstawie wystawionego przez siebie wyciągu z ksiąg bankowych, posiada wymagalną wierzytelność wobec pozwanego z tytułu umowy o superkonto, wynoszącą na dzień sporządzenia wyciągu, kwotę dochodzoną niniejszym pozwem. Jak wynika z uzasadnienia pozwu, wezwania do spłaty zadłużenia, kierowane na adres pozwanego nie spowodowały spłaty długu.

(pozew, k. 2-4)

Nakazem zapłaty z dnia 4 maja 2017 r., wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt I 1 Nc 10889/16, Sąd Rejonowy w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

(nakaz zapłaty – k. 30)

Pozwani złożyli sprzeciw od w/w nakazu. W uzasadnieniu sprzeciwu przyznali fakty wskazane w pozwie i wyjaśnili, że powód nie chciał z nimi rozmawiać na temat restrukturyzacji zadłużenia, tylko wypowiedział im umowę o superkonto z powodu zadłużenia, nie przedkładając żadnych dowodów.

(sprzeciw – k. 42-45)

W odpowiedzi na sprzeciw, pełnomocnik powoda wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda roszczenia jak w pozwie, podtrzymując wszystkie swoje wywody i wnioski dowodowe. W uzasadnieniu wskazał, że zarzuty podnoszone przez pozwanych są całkowicie bezzasadne, gdyż pozwani do dnia wniesienia pozwu nie wpłacili żadnej kwoty, co mogłoby umożliwić negocjacje w sprawie rozłożenia długu na raty, na dowód tego złożył do akt historię rachunku i wniosek pozwanych o restrukturyzację wraz z odmową banku.

(odpowiedź na sprzeciw – k. 59-60)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. i M. Ł. i (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną / (...) / z siedzibą w W. łączyła umowa o superkonto nr (...). W okresie obowiązywania umowy A. i M. Ł. korzystali z rachunku o w/w podanym n-rze, dokonywali wypłat i wpłat, jednakże doprowadzili też do powstania zaległości na w/w rachunku w wysokości 8000 zł, co spowodowało wypowiedzenie umowy i wystawienie wyciągu z ksiąg bankowych, w którym stwierdzono, iż w księgach (...) SA figuruje w stosunku do A. i M. Ł. wymagalne zobowiązanie w kwocie 8860, 14 zł, wynikające z umowy o kartę wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od kwoty 8000 zł liczonymi do dnia 18 listopada 2016 r. w kwocie 860, 14 zł.

bezsporne, a nadto: wyciąg z ksiąg banku- k. 5, historia rachunku, k. 61-63v

Wezwanie do zapłaty oraz wypowiedzenie umowy o superkonto, zawierające opis zadłużenia, kierowane na adres A. i M. Ł. nie spowodowało spłaty zadłużenia.

bezsporne, ponadto: wezwanie – k.6,8, dowód doręczenia k.7,9;

A. i M. Ł., przed wytoczeniem powództwa i w toku niniejszej sprawy, nie negowali długu wobec (...) SA zarówno co do zasady, jak i wysokości; złożyli wniosek o restrukturyzację długu, załatwiony odmownie; nie dokonywali wpłat tytułem długu

bezsporne, a nadto wniosek o restrukturyzację, k.66v-67, potwierdzenie stanu zadłużenia, k. 65-65v, odmowa banku, k. 64.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania. Dowody uznane zostały za wiarygodne w całości, albowiem nie budzą one zastrzeżeń, co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, tym bardziej, że żadna ze stron, nie negowała ich mocy dowodowej. Dokumenty te, zdaniem Sądu pokazują logiczny, spójny ciąg zdarzeń wskazany przez powoda i w zasadzie nie negowany przez pozwanego, który doprowadził do powstania zadłużenia dochodzonego pozwem.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie bezspornym było, iż na podstawie wyciągu z ksiąg bankowych powoda, zadłużenie pozwanych z tytułu umowy o superkonto, stanowi kwotę 8860, 14 zł. Na podstawie powyższego dokumentu, powodowi należne są również odsetki umowne w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od kwoty 8000 zł naliczone przez powoda do dnia 18.11. 2016 r w wysokości 860, 14 zł i umowne od dnia wniesienia pozwu w tej sprawie.

Spornym w tej sprawie nie było też, że pozwani nie spłacili w/w zadłużenia.

Jak stanowi art. 725 k c, przez umowę rachunku bankowego bank zobowiązuje się względem posiadacza rachunku, na czas oznaczony lub nieoznaczony, do przechowywania jego środków pieniężnych oraz, jeżeli umowa tak stanowi, do przeprowadzania na jego zlecenie rozliczeń pieniężnych i art. 730 k c, rozwiązanie umowy rachunku bankowego

zawartej na czas nieoznaczony może nastąpić w każdym czasie wskutek wypowiedzenia przez którąkolwiek ze stron; jednakże bank może wypowiedzieć taką umowę tylko z ważnych powodów

Zgodnie z art. 52 ust. 2 pkt 9 PrBank umowa rachunku bankowego powinna w szczególności określać przesłanki i tryb rozwiązania tej umowy. Przez przesłanki należy rozumieć okoliczności, w jakich strony są uprawnione do rozwiązania umowy. Przez tryb rozwiązania należy rozumieć wskazanie okresu wypowiedzenia. Ma to zastosowanie jedynie do wypowiedzenia umowy przez bank, ponieważ wypowiedzenie umowy przez posiadacza rachunku rządzone jest art. 730 KC

Należy stwierdzić, że pozwani zawarli umowę rachunku bankowego z powodem, zaprzestając spłaty wynikających z niej zobowiązań, co stwierdzone zostało dokumentem w postaci wyciągu z ksiąg bankowych powodowego banku, których to dokumentów pozwani nigdy nie negowali, a istnienie długu i jego wysokość została dodatkowo potwierdzona historią rachunku i korespondencją stron w kwestii restrukturyzacji zadłużenia, wobec tego, Sąd uznał powództwo za zasadne w zakresie wynikającym z w/w wyciągu należności pozwanych i historii ich rachunku, z której wynika zadłużenie dochodzone pozwem.

Pozwani nie zapłacili należności dochodzonej pozwem, nie kwestionowali jej wysokości, ani sposobu naliczenia, nie wykazali też w żaden sposób, żeby nie byli zobowiązani z tytułu zaległości naliczonych z umowy o superkonto, ani aby dokonali wpłat stanowiących spłatę całości zadłużenia/ art. 6 kc- Ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne./. Tak więc nie ma dowodów tej sprawie potwierdzających dokonanie wpłat, które w całości miałyby zaspokoić dług powoda.

Wierzyciel może doprowadzić do porozumienia się z dłużnikiem poza Sądem, pod warunkiem, że strony dojdą wspólnie do porozumienia co do warunków, na jakich dług będzie spłacany. Jednakże, wierzyciel nie ma obowiązku podejmować takich działań i nie ma obowiązku godzić się na warunki przedstawione przez dłużnika. To jest wyłącznie wola strony umowy. Nie można nikomu nakazać określonego tekstu umowy, dlatego, fakt, że (...) nie zgodziło się na warunki proponowane przez pozwanych we wniosku o restrukturyzację długu, nie może stanowić, przed Sądem, argumentu za oddaleniem powództwa, albowiem dług istnieje we wskazanej wysokości i nie został spłacony. Wolą wierzyciela jest, czy skorzysta z prawa do sądowego dochodzenia należności, czy nie i kiedy to uczyni.

Sąd, biorąc pod uwagę fakt, że pozwani podpisali umowę i nie wywiązali się z jej postanowień, i nie przedstawili dowodów, aby było inaczej, uwzględnił powództwo w całości i orzekł jak w punkcie I wyroku, zasądając dochodzoną pozwem kwotę 8860, 14 zł wraz z odsetkami/ art. 481 kc:" § 1. Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

§ 2. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzycielność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

§ 21. Maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za opóźnienie).

§ 22. Jeżeli wysokość odsetek za opóźnienie przekracza wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, należą się odsetki maksymalne za opóźnienie.

§ 23. Postanowienia umowne nie mogą wyłączać ani ograniczać przepisów o odsetkach maksymalnych za opóźnienie, także w przypadku dokonania wyboru prawa obcego. W takim przypadku stosuje się przepisy ustawy.

§ 24. Minister Sprawiedliwości ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie." i 482 kc:" § 1. Od zaległych odsetek można żądać

odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

§ 2. Przepis paragrafu poprzedzającego nie dotyczy pożyczek długoterminowych udzielanych przez instytucje kredytowe.”

O kosztach procesu w pkt II sentencji wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 kpc i art. 108 kpc w zw. z § 6 pkt 3 w zw. z § 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych obciążając pozwanych kosztami procesu w całości. Na koszty tej sprawy składają się: opłata od pozwu – 100 zł.